

26. 4. 2021

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Bylo odvolání dozorčí komise ČT nezákonné?

Rada ČT chce zničit veřejnoprávní televizi. Nesmíme ji to dovolit, křičel dramaticky titulek na výrazně levicově profilovaném webu A2larm[1]. A nebyl jediný. Usnesení Rady České televize (dále „Rada“) č. 225/18/20 ze dne 11. 11. 2020[2] vyvolalo málokdy vídanou nevoli části veřejnosti. Obavy, že odvolání dozorčí komise Radou je začátkem konce veřejnoprávní televize, zachvátily téměř celý český mediální prostor. Jestli kvůli odvolání dozorčí komise skutečně hrozí zánik nezávislosti České televize, ponechám stranou svého zájmu. Místo toho se v tomto článku zaměřím na postavení dozorčí komise a (ne)zákonnost odvolání dozorčí komise Radou.

Vývoj právní úpravy dozorčí komise

Zatímco Rada je jako orgán, kterým se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, v zákoně č. [483/1991](#) Sb., o České televizi (dále jen „zčt“) od počátku, dozorčí komise se do zčt dostala až čtvrtou novelou, zákonem č. [39/2001](#) Sb. ze dne 23.1.2001, kterou zákonodárce reagoval na tzv. televizní krizi z přelomu roku 2000 a 2001. V části první, kterou se měnil zčt, v bodě 25 se za § 8 vložil nový § 8a, který včetně nadpisu zněl:

§ 8a

Dozorčí komise

(1) Dozorčí komise je poradním orgánem Rady ve věcech kontroly hospodaření České televize. Jejím úkolem je sledovat, zda jsou účelně a hospodárně využívány finanční prostředky a majetek České televize. Dozorčí komise je povinna upozorňovat Radu na zjištěné nedostatky a předkládat jí návrhy na jejich odstranění.

(2) Dozorčí komise má 5 členů, kteří jsou voleni a odvoláváni Radou. Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí.

(3) Členové dozorčí komise jsou voleni na funkční období 2 let, a to i opětovně, ne však na více než 2 po sobě jdoucí funkční období. Pro zvolení do funkce člena dozorčí komise a pro výkon této funkce platí předpoklady stanovené v § 4 odst. 3 a § 5 obdobně. Pro zánik funkce člena dozorčí komise platí přiměřeně § 6 odst. 1 a 2.

(4) Dozorčí komise ze svých členů volí a odvolává svého předsedu a místopředsedu, který zastupuje předsedu včetně řízení schůzí dozorčí komise. Dozorčí komise rovněž přijímá svůj jednací řád.

(5) Dozorčí komise se schází vždy, požádají-li o to písemně alespoň 2 z jejích členů, nejméně však jednou v každém kalendářním měsíci. Jednání dozorčí komise jsou neveřejná a předsedající je povinen pořídit z každého jednání zápis.

(6) Dozorčí komise je schopna se usnášet za přítomnosti předsedy nebo místopředsedy a alespoň 2 dalších členů; usnesení přijímá většinou hlasů přítomných členů, v případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího.

(7) Vyšší odměn členů dozorčí komise stanoví Rada.

(8) Členové dozorčí komise mohou nahlížet do všech písemností, účetních dokladů souvisejících s účetnictvím a záznamů na nosičích dat České televize a mohou požadovat i písemná vysvětlení od zaměstnanců České televize. Zaměstnanci České televize jsou povinni poskytnout členům dozorčí komise kopie vyžádaných písemností, účetních dokladů souvisejících s účetnictvím či záznamů České televize, jakož i požadovaná vysvětlení.

(9) O skutečnostech zjištěných při výkonu kontroly jsou členové dozorčí komise povinni zachovávat mlčenlivost, pokud nebyli této povinnosti zproštěni předsedou Rady. Povinnost mlčenlivosti trvá i po ukončení funkce v dozorčí komisi.

(10) Dozorčí komise podává Radě písemnou zprávu o své činnosti za každé kalendářní čtvrtletí vždy do desátého dne druhé měsíce po skončení čtvrtletí. Jako podklad pro Výroční zprávu o hospodaření České televize je dozorčí komise povinna předat Radě svůj rozbor hospodaření České televize vždy do 30. června bezprostředně následujícího kalendářního roku.

Důvodová zpráva k zákonu uvádí, že navzdory odpovědnosti Rad[3] za činnost obou veřejnoprávních provozovatelů vysílání Poslanecké sněmovně, kromě výběru generálních ředitelů neměly dosud dostatečně efektivní nástroje k ovlivňování chodu České televize. Návrh novely proto Radě zavedl širší oprávnění, které by Radě mělo umožnit uplatnění většího vlivu na celkový vývoj České televize. Rada bude nejen schvalovat, ale i kontrolovat plnění rozpočtu, a schvalovat závěrečný účet České televize. K zabezpečení této funkce stanoví návrh novely povinnost Rady ustavit si jako poradní orgán dozorčí komisi, která ji bude nápomocna při kontrolování veřejnoprávního provozovatele. Dozorčí komise bude Radou volena a odvolávána a jí bude také plně odpovědna. Důvodová zpráva konkretizuje, že nový § 8a navazuje na zakládanou povinnost Rady vytvořit si zvláštní poradní orgán, který bude zaměřen na kontrolu hospodaření České televize. Rada, která je zodpovědná za výsledek hospodaření tak získá pomocný orgán, který by měl být složen z odborníků specializujících se na ekonomiku, finanční řízení, účetnictví apod[4].

O čtyři roky později v lednu 2005 došlo k další změně zčt, a to zákonem č. [82/2005](#) Sb. Tato novela do institutu dozorčí komise nezasáhla nijak zásadně a spíše se jednalo o upřesňující a formální úpravu. Byl upraven § 8a a nově přidán § 8b. Text ustanovení § 8a a nového § 8b zčt, jak je zákonodárce formuloval v novele č. [82/2005](#) Sb., zůstal beze změny do dnešních dnů.

Za významnější změnu v § 8a tak lze považovat novou formulaci úkolu dozorčí komise, když nově je úkolem sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek České televize účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky práva Evropských společenství. Pro výkon funkce člena dozorčí komise byly nově stanoveny podmínky občanství České republiky a odborné předpoklady pro výkon funkce, aniž by ovšem tyto předpoklady byly nějak konkretizovány. Funkční období bylo prodlouženo z dosavadních dvou let na čtyři roky. Přechíslováním odstavců nově vzniklý odstavec 7 byl přeformulován tak, že členové dozorčí komise mohou nahlížet do všech účetních dokladů, účetních záznamů a dalších písemností České televize, které mají vypovídací schopnost o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech, a o těchto skutečnostech požadovat ústní nebo písemné informace od příslušných zaměstnanců České televize, ovšem nově vše pouze s vědomím generálního ředitele České televize. Dozorčí komisi vznikla nová povinnost vytvořit si tzv. kontrolní řád o podmínkách a způsobu provádění kontroly, který schvaluje Rada. Pro odměňování a pro další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a dozorčí komise byl do zčt vložen nový § 8b.

Působnost dozorčí komise

Z chronologie právní úpravy dozorčí komise lze dovodit jasný úmysl zákonodárce, aby kontrolní činnost České televize nadále vykonávala toliko Rada. Jen Rada je tím orgánem, kterým se uplatňuje

právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize. Zákonodárce nezamýšlel vytvořit dozorčí komisi jako druhý kontrolní orgán, který by působil paralelně s Radou, či který by byl jakousi protiváhou Rady. Vztah Rady a dozorčí komise není založen na nějakém vyvažování moci, nemají se navzájem kontrolovat. Dozorčí komise byla vytvořena jen jako poradní orgán Rady, a to ještě jen v té části působnosti Rady, která se týká kontroly hospodaření České televize, ničeho jiného. Jestliže je orgánem poradním, důvodová zpráva uvádí doslova pomocným orgánem, který si Rada sama zřizuje, její členy si sama vybírá, volí a odvolává, pak je logické, že mezi Radou a dozorčí komisí musí být nastolena důvěra. Na radách a doporučeních dozorčí komise závisí činnost a kvalita rozhodnutí samotné Rady, která je výlučným orgánem kontroly v České televizi a která je tím orgánem, který se ze své činnosti zodpovídá Poslanecké sněmovně.

Bez zajímavosti není okolnost, že zčt nedává dozorčí komisi ve vztahu k Radě vůbec žádná práva, nýbrž jen samé povinnosti. Dozorčí komise má povinnost vytvořit si kontrolní řád, který ji musí Rada schválit[5]. Je povinna Radu upozorňovat na zjištěné nedostatky a předkládat ji návrhy na jejich odstranění[6]. Členové dozorčí komise jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech zjištěných při výkonu funkce, ledaže je této povinnosti zproští předseda Rady[7]. Dozorčí komise je povinna kvartálně podávat Radě písemnou zprávu o své činnosti a předat Radě svůj rozbor hospodaření České televize[8]. Na rozdíl od generálního ředitele, kterému zčt dává výslovné právo zúčastňovat se jednání Rady[9], členové dozorčí komise žádné takové právo nemají. Takové právo by členům dozorčí komise vzniklo jen tehdy, když je Rada pozve. I tato okolnost svědčí o tom, že dozorčí komise je vůči Radě v podřízeném postavení, je pouhou služkou Rady a musí tancovat, jak Rada píská.

Působnost Rady lze při troše zjednodušení rozdělit do tří oblastí, a to do oblasti personální (jmenování a odvolávání generálního ředitele, určování jeho mzdy, jmenování a odvolávání ředitelů televizních studií, zřizování dozorčí komise, stanovení výše odměn členů dozorčí komise), do oblasti kontrolní (kontrola účelného a hospodárného využívání finančních zdrojů a majetku, dohled na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání) a konečně do oblasti normotvorné (schvalování rozpočtu, statutu ČT, Kodexu ČT, rozhodování o stížnostech týkajících se generálního ředitele).

Oproti takto široce pojaté působnosti Rady je působnost dozorčí komise limitována jen na věci kontroly hospodaření České televize. Jejím úkolem je sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek České televize účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky práva Evropských společenství. Do ničeho jiného než do kontroly hospodaření by se dozorčí komise neměla Radě jako její pomocný a poradní orgán plést, v ničem jiném by neměla Radě ani radit.

Je nanejvýš sporné, nakolik je povinností Rady se radami a doporučeními dozorčí komise řídit či zda jsou rady a doporučení dozorčí komise pro členy závazné. Zákonodárce chtěl zřízením dozorčí komise zjevně pomoci těm členům Rady, kteří se necítí dostatečně kvalifikováni pro kontrolu ve věci hospodaření a finanční kontroly. Jsou-li ale členy Rady zkušení ekonomové a bývalí bankéři, lze očekávat, že si mohou na některou záležitost, ve které ji dozorčí komise radí, vytvořit svůj vlastní názor, který nemusí být nutně shodný s názorem vysloveným dozorčí komisí. A protože orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, je Rada, nikoliv dozorčí komise, lze se důvodně domnívat, že rady a doporučení dozorčí komise pro členy Rady závazné nejsou. Opačný výklad by vedl k absurdnímu závěru, že Rada musí rozhodovat tak, jak ji „poradí“ její pomocná, podřízená dozorčí komise. V podstatě by tím působnost Rady v oblasti kontroly hospodaření fakticky přešla na dozorčí komisi. Takový závěr jde však proti literě zákona, jeho duchu i zdravému rozumu.

Podobně je sporný opakovaně vyslovovaný názor, že dozorčí komise má ve vztahu k České televizi

daleko větší pravomoci než samotná Rada, protože na rozdíl od radních může komise nahlížet do útrob České televize, může si průběžně vyžádat ekonomické podklady, získat interní materiály České televize, má přístup ke smlouvám [10], protože jen dozorčí komise si může vyžádat některé podklady, které „Radě nepatří do ruky“ [11]. Zastánci tohoto názoru pravděpodobně vychází z ustanovení § 8a odst. 7 zčt, podle kterého mají členové dozorčí komise právo s vědomím generálního ředitele nahlížet do všech účetních dokladů, účetních záznamů a dalších písemností České televize, které mají vypovídací schopnost o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech, a o těchto skutečnostech požadovat ústní nebo písemné informace od příslušných zaměstnanců České televize, a které stanoví povinnost zaměstnanců České televize poskytnout členům dozorčí komise kopie vyžádaných písemností, účetních dokladů nebo účetních záznamů České televize, jakož i požadované informace. Zde je potřeba co nejdříve zdůraznit, že § 8a byl do zčt vložen výše zmíněnou novelou č. 39/2001 Sb. a že ze systematického hlediska stanoví jen jedno dílčí oprávnění dozorčí komise. Tímto ustanovením (ani žádným jiným) však rozhodně není vyloučeno či snad zakázáno, aby stejné právo vykonávali samotní členové Rady. Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, je Rada, nikoliv dozorčí komise. Dozorčí komise je pouze poradní orgán Rady. Jestliže tedy zčt dává uvedená práva dozorčí komisi, tím spíše je musí mít i Rada. Nejen to, vzhledem k širšímu rozsahu působnosti Rady je nepochybně nutné, aby Rada měla přístup i k jiným dokumentům než které jsou uvedeny v ustanovení § 8a odst. 7 zčt. Na rozdíl od členů dozorčí komise mají členové Rady dokonce právo nahlížet a získávat kopie vyžádaných písemností i bez vědomí generálního ředitele.

Výkon kontrolní činnosti je totiž nejen právem Rady, nýbrž i její zákonnou povinností. Kvůli tomuto výkonu vznikla. Pokud bychom přistoupili na výklad, že právo nahlížet a získávat kopie vyžádaných písemností má jen dozorčí komise, opět by to vedlo k absurdním závěrům. Protože úkol dozorčí komise je omezen jen na věci kontroly hospodaření České televize (§ 8a odst. 1 zčt), byla by Rada v ostatních případech poněkud bezzubá a musela by na své další působnosti rezignovat, např. na dohled na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání či schvalování dlouhodobých plánů programového rozvoje. V této oblasti nedává zčt dozorčí komisi žádné pravomoci a Rada by se tak k žádným podkladům nedostala. Bez možnosti nahlížet a získávat kopie vyžádaných písemností by byla činnost Rady ochromena.

Metoda právní regulace Rady vůči dozorčí komisi

Pro posouzení vzájemného vztahu mezi Radou a dozorčí komise je velmi inspirativní rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 30.3.2011, č.j. 1 As 102/2010-80 [12]. V daném případě se sice NSS soud nezabýval Českou televizí, nýbrž Českým rozhlasem, ovšem s ohledem na velkou podobnost právní úpravy v zákoně o Českém rozhlasu a zčt se domnívám, že závěry NSS lze bez obav použít i pro Českou televizi.

NSS v tomto rozsudku řekl, že Český rozhlas má formu veřejného ústavu, neboť je právnickou osobou plnící specifický účel - zajišťuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání. Žalovaná, tj. Rada Českého rozhlasu, je orgánem veřejného ústavu, nicméně **není vykonavatelem veřejné správy**, neboť jí zákon nesvěřuje rozhodování v oblasti veřejné správy. Z působnosti Rady popsané v § 8 odst. 1 zákona je zřejmé, že není oprávněna rozhodovat vrchnostensky v oblasti veřejné správy. Jejím posláním je uplatňovat právo veřejnosti na kontrolu nezávislosti a řádné činnosti Českého rozhlasu (§ 4 odst. 1 zákona).

Podle NSS je Rada orgánem veřejného ústavu (Český rozhlas) a sleduje ve své činnosti zájem veřejný (právo veřejnosti na kontrolu), **nicméně činí tak prostředky práva soukromého**, a to především pracovněprávními úkony (jmenování a odvolávání generálního ředitele, určování jeho mzdy), podílí se rovněž na ekonomickém řízení Českého rozhlasu (schvalování rozpočtu, Statutu, schvalování

dlouhodobých plánů rozvoje apod.). Specifický způsob instalace Rady (volba jejích členů Poslaneckou sněmovnou) má zabezpečit řádnou kontrolu činnosti Českého rozhlasu a rovněž nezávislost jeho řízení. Stát samotný není oprávněn dohlížet na činnost Českého rozhlasu ani ho jiným způsobem kontrolovat, neboť Český rozhlas je samostatným veřejným ústavem, odděleným od státu. Zákodárce tedy v zákoně o Českém rozhlasu nastavil specifický způsob řízení a chodu této právnické osoby. Samotná skutečnost, že Rada vykonává kontrolu veřejnosti a podílí se do určité míry na řízení Českého rozhlasu, však nemůže bez dalšího znamenat, že je nadána vrchnostenskými pravomocemi. Proto je nutné sledovat skutečnou povahu jejích jednotlivých oprávnění.

NSS v tomto rozhodnutí tedy jednak vyloučil, že by Rada při své činnosti vykonávala veřejnou správu. Za druhé výslovně připustil, že Rada působí prostředky soukromého práva, tedy nikoliv nutně jen prostředky veřejného práva. NSS řešil případ, ve kterém šlo o institucionální vztah mezi Radou a generálním ředitelem. Na generálního ředitele jak Českého rozhlasu, tak i České televize se vztahují ustanovení zákoníku práce[13]. Proto NSS ve svém rozhodnutí opakovaně připomíná pracovněprávní vztahy.

Členové dozorčí komise ovšem v žádném pracovněprávním vztahu nejsou. Nejsou zaměstnanci České televize ani Rady. Ostatně Rada jako specifický orgán, kterým se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, nemá právní osobnost a nemůže vstupovat do pozice zaměstnavatele. Správně připomíná Elgar, že členové dozorčí komise nemohou být v pracovněprávním vztahu už jen proto, že chybí základní znak tohoto vztahu, kterým je závislost jejich práce[14]. I když tedy na rozdíl od generálního ředitele vůči dozorčí komisi nepůsobí Rada pracovněprávními úkony, stále platí závěr vyslovený NSS, že Rada není vykonavatelem veřejné moci a působí prostředky soukromého práva.

Námítky proti odvolání dozorčí komise

Důvody, proč mělo být odvolání dozorčí komise nezákonné, jsou v podstatě dva:

1. rozpor s ustanovením § 6 odst. 2 zčt, jehož přiměřené použití požaduje ustanovení § 8a odst. 3 zčt, resp. že Rada neuvedla ani jednu čtyř skutkových podstat pro obligatorní odvolání,
2. dozorčí komise byla odvolána jako celek, což prý zčt nepřipouští.

Kordová Marvanová ve svém právním rozboru pro Senát Parlamentu ČR[15] uvádí, že přestože je dozorčí komise poradním orgánem Rady, Rada se nemůže rozhodnout libovolně o odvolání celé dozorčí komise nebo jejích jednotlivých členů. Zčt podle ní hovoří naprosto striktně, že členství v dozorčí komisi může zaniknout je na základě důvodů uvedených v zákoně, což zčt vyjadřuje tak, že se na zánik funkce člena dozorčí komise použije přiměřeně § 6 odst. 1 a 2. Toto ustanovení uvádí případy, kdy může zaniknout funkce člena Rady, takže na zánik funkce člena dozorčí komise se použijí přiměřeně tytéž důvody.

Rovněž Kymlička ve svém dopise ze dne 4.12.2020 adresovaném předsedovi Volebního výboru Poslanecké sněmovny Berkovcovi má za to, že odvolání členů dozorčí komise je možné pouze za podmínek stanovených v § 6 odst. 2 zčt. Podle Kymličky není podstatné, že v § 8a zčt v poslední větě třetího odstavce je použito slovo „přiměřeně“, na rozdíl od druhé věty téhož odstavce, kde je použito slovo „obdobně“. Kymlička uzavírá, že i při použití slova „přiměřeně“ by měl být základní obsah a smysl § 6 zčt respektován a mělo by z něj být vycházeno.

Přitom Kymličkova úvaha o přiměřeném použití § 6 odst. 1, 2 zčt pro zánik funkce člena dozorčí komise není nic nového pod sluncem. Již v létě 2010 zveřejnila své stanovisko tehdejší členka Rady České televize Helena Fibingerová[16]. Rada tehdy rovněž odvolala celou dozorčí komisi a situace byla hodně podobná té současné. Fibingerová obhajovala postup tehdejší Rady právě zdůrazněním

přiměřeného použití § 6 odst. 1, 2 zčt. Mohlo by se zdát, že způsoby použití tohoto interpretačního pravidla dostatečně vysvětlil Nejvyšší soud ve svém béčkovém rozhodnutí spis. zn. 21 Cdo 612/2006[17]. Zde vyslovil závěr, že legislativní termín "přiměřeně" je nutno chápat jako interpretační pravidlo, jehož obsahem je takový postup při použití právního předpisu, při kterém se na právní vztahy aplikují jen některé odpovídající části jiné právní úpravy, jež má být přiměřeně použita; na rozdíl od legislativního termínu "obdobně", které ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu, naznačuje termín "přiměřeně" volnější vztah mezi tímto ustanovením a vymezenými právními vztahy. Avšak soudě dle argumentace odpůrců odvolání dozorčí komise to tak jasné není. Odpůrci totiž trvají na téměř doslovné aplikaci § 6 odst. 2 zčt. Neberou v potaz poněkud odlišná východiska v § 6 zčt pro odvolání Rady, jediného orgánu, kterým se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, Poslaneckou sněmovnou a v § 8a zčt pro odvolání dozorčí komise coby poradního orgánu Radou.

Fibingerová už ve svém stanovisku z léta 2010 vyslovila domněnku, že s ohledem na požadavek pouhé přiměřenosti užití § 6 odst. 2 zčt může Rada odvolat člena nebo členy dozorčí komise i bez uvedení důvodu anebo z jiných důvodů než důvodů, které zčt stanoví pro tzv. obligatorní odvolání člena Rady v § 6 odst. 2 zčt. Kupodivu tehdy proti tehdejším důvodům odvolání dozorčí komise, které byly úplně jiné než ty uvedené v § 6 odst. 2 zčt, kromě odvolaných členů dozorčí komise nikdo neprotestoval.

Jedné významné odlišnosti mezi postavením odvolaného člena Rady a odvolaného člena dozorčí komise si dobře všiml Rozehnal[18]. Připomíná, že dozorčí komise není orgánem veřejnosti, ale poradním orgánem Rady ve věcech kontroly hospodaření České televize. Ani jiný právní předpis než zčt dozorčí komisi statut výkonu veřejné funkce nepřiznává. Z toho dovozuje, že na pověření výkonem funkce člena dozorčí komise a na její výkon není subjektivní právo, a tedy ani právní nárok. Člen dozorčí komise proto může být své funkce zbaven z jakéhokoli důvodu, popřípadě i bezdůvodně, protože tím nedochází k upření práva odvolaného člena na přístup k veřejným funkcím. K tomu lze doplnit, že podle zákona č. 39/2001 Sb. členství v dozorčí komisi veřejnou funkcí bylo, stejně jako vždycky bylo a dosud je veřejnou funkcí členství v dozorčí komisi Českého rozhlasu. Zákonem č. 82/2005 Sb. však byla věta, že členství v dozorčí radě je veřejnou funkcí, zrušena. Důvodová zpráva k zákonu k tomu uvádí, že se navrhuje, aby stejně jako je tomu u členů Rady, nebyl výkon funkce člena dozorčí komise považován za veřejnou funkci ve smyslu zákoníku práce. Tento komentář však nedává moc smysl, protože funkce člena Rady za veřejnou funkci byla považována vždy.

Přijmeme-li výše uvedený závěr NSS o soukromoprávním působení Rady, pak padá i druhý důvod nezákonnosti odvolání dozorčí komise. Podle Kymličky nemohla být dozorčí komise odvolána jako celek, protože § 8a odst. 3 neodkazuje k ustanovení § 6 odst. 3 zčt. Kordová Marvanová ve svém rozboru také kritizuje odvolání dozorčí komise jako celku. Podle ní je namístě aplikovat princip veřejného práva, tedy co není dovoleno je zakázáno, na rozdíl od principu soukromého práva, kde platí, co není zakázáno, je dovoleno. Rada však vůči dozorčí komisi působí prostředky soukromého práva a odvolání dozorčí komise jako celku zčt nezakazuje. Zákonnost odvolání dozorčí rady jako celku podporuje právě skutečnost, že k odvolání celé dozorčí komise už jednou došlo v roce 2010 a žádný soud nerozhodl o nezákonnosti tohoto odvolání.

V odvolání dozorčí komise jako celku nevidí nezákonnost ani Rozehnal. S použitím argumentu od nižšího k vyššímu dovozuje, že pokud Rada může odvolat každého člena dozorčí komise jednotlivě, je oprávněna odvolat i všechny členy dozorčí komise záraz, a tudíž dozorčí komisi jako celek.

Závěr

Cílem mého článku bylo s ohledem na nepříliš bohatou literaturu a téměř žádnou judikaturu

poukázat na některé aspekty postavení dozorčí komise, jejího vztahu k Radě a v neposlední řadě upozornit, že médiu předkládaný závěr o nezákonnosti odvolání dozorčí komise Radou není přijímán bezvýhradně a že existují i opačná stanoviska, přičemž já sám se kloním k zákonnosti odvolání.

Je to logický závěr, který lze dle mého soudu dovést též teleologickým výkladem. Má-li být dozorčí komise poradním orgánem Rady, musí k ní mít radní respekt a důvěru. Proto má Rada právo si členy dozorčí rady sama vybrat a zvolit. Jestliže si je může zvolit, měla by mít též právo je vyměnit, když je z nějakého důvodu nespokojená. Formalistické omezování Rady na odvolání dozorčí komise jen z důvodů uvedených v § 6 odst. 2 nedává moc smysl.

Jsem si vědom, že mé závěry mohou vyvolat polemiku, pro někoho (nejméně pro odvolané členy dozorčí komise) nemusí být uspokojivé a pro jiné nepřesvědčivé. Vznikne-li však v důsledku tohoto článku nějaká smysluplná diskuze, splnil článek svůj účel.

JUDr. Michael Mann,
advokát

[1] k dispozici >>> [zde](#).

[2] Zápis z 18. jednání Rady České televize ze dne 11.11.2020 k dispozici >>> [zde](#).

[3] Zákon se týkal nejen České televize, nýbrž i Českého rozhlasu.

[4] Důvodová zpráva k zákonu č. [39/2001](#) Sb., změna zákona o České televizi, citováno z ASPI

[5] § 8a odst. 7 zčt

[6] § 8a odst. 1 zčt

[7] § 8a odst. 8 zčt

[8] § 8a odst. 9 zčt

[9] § 9 odst. 2 zčt

[10] k dispozici >>> [zde](#).

[11] k dispozici >>> [zde](#).

[12] Rozsudek publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod číslem 2484/2012, k dispozici >>> [zde](#).

[13] § 9 odst. 3 zákona o Českém rozhlasu, § 9 odst. 3 zčt

[14] Elgar, M.: Právní stanovisko k otázce postavení členů dozorčí komise (zřizované Radou ČT dle zákona o České televizi) ze dne 19.5.2010 adresované tehdejšímu ředitel ČT Janečkovi, k dispozici >>> [zde](#).

[15] Kordová Marvanová, H.: Právní rozbor k odvolání dozorčí komise České televize ze dne 18.11.2020, k dispozici >>> [zde](#).

[16] k dispozici >>> [zde](#).

[17] dk dispozici >>> [zde](#).

[18] Rozehnal, A.: Rada ČT zákon neporušila, k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 30.: Jednání za s.r.o. - zápis jednatelského oprávnění do obchodního rejstříku](#)
- [Předběžné opatření a další instituty k ochraně věřitelů při přeměnách](#)
- [Promlčení zápůjčky bez určení splatnosti v judikatuře Nejvyššího soudu](#)
- [Rozvod s mezinárodním prvkem a související otázky péče o děti a výživného](#)
- [Příkaz a příkaz na místě v přestupkovém řízení vedeném orgány inspekce práce](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Problematické aspekty změn v úpravě odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku](#)
- [Autonomní mobilita optikou české legislativy. Kdy se na silnicích dočkáme vozidel bez řidiče?](#)
- [Rodičovská odpovědnost po novele občanského zákoníku: Jak nové principy rovnosti, spolupráce a ochrany dítěte mění praxi soudů a rodin](#)
- [Lhůta a povinnosti při vyrozumění oznamovatele o výsledku posouzení oznámení](#)